

Szkoła Podstawowa im. Macieja Rataja
w Małoticach
ul. Wojska Polskiego 76
05-152 Czosnów

Byłe do dzwonka

Nr 4 (18) 04/2024

Rys. Matylda Chamernik, uczennica kl. 7

W numerze:

- Wiosenne wiersze uczniów
- Pomoc potrzebującym
- Pierwszy Dzień Wiosny
- Świąteczne zwyczaje
- List do Ministra Oświaty

Niosąc pomoc potrzebującym.

We wsi Błędowo niedaleko Pomiechówka znajduje się niesamowite miejsce, w którym ratuje się życie zwierząt.

Jest to rodzaj schroniska dla dzikich i domowych zwierząt. Trafiają tam chore osobniki, zwykle w bardzo złym stanie zdrowia. Często są to zwierzęta poszkodowane w wypadkach. O ich życie walczą dwie lekarki weterynarii. Są to osoby, których całe życie związane jest z niesieniem pomocy chorym i potrzebującym.

Te dzielne lekarki, aby móc pomagać, stworzyły Fundację Wzajemnie Pomocni. Pod ich opieką, znajdują się zwierzęta różnych gatunków, od małych jeży czy wiewiórek, po psy, koty aż do dzikich, pięknych sarenek i potężnych dzików.

Każdy pacjent dostaje tam najlepszą opiekę. Zwierzęta dzikie, gdy już wyzdrowieją, są w specjalny sposób przygotowywane do powrotu na wolność,

gdzie jest ich prawdziwy dom. Wyleczone zwierzęta domowe takie jak psy lub koty, z pomocą Fundacji, trafiają do odpowiedzialnych, kochających rodzin, gdzie są ich nowe domy. Niestety są też pacjenci, których nie da się wyleczyć. Oni zostają tam na zawsze, pod ciągłą opieką weterynaryjną.

Razem z rodzicami, miałam okazję poznać to niesamowite miejsce. Jakiś czas temu zawiozłam do Fundacji dwa bardzo małe zajaczki, porzucone przez zajęczą mamę. Maluchy dostały tam odpowiednią pomoc i opiekę. Gdy dorosły, zostały wypuszczone na wolność.

Fundacja Wzajemnie Pomocni pomaga potrzebującym zwierzętom, ale bez pomocy dobrych ludzi nie będzie mogła tego robić. Jeśli i Ty chcesz pomóc, wesprzyj Fundację lub zostań jej wolontariuszem w schronisku.

Fundacja Wzajemnie Pomocni

Błędowo 14A, 05-180 Błędowo

<https://www.fundacja-wzajemnie-pomocni.eu/>

Tekst i zdjęcia: Lilia Dolińska, uczennica kl. 5

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ JĘZYKA OJCZYSTEGO

W lutym świętowaliśmy w naszej szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego. Uczniowie klas 4-8 stanęli w szranki i w potyczkach polonistycznych walczyli o palmę pierwszeństwa wykonując zadania przygotowane przez panie polonistki. Jednym z zadań było przygotowanie przez zespół klasowy krótkiego wiersza o tematyce wiosennej. Uczniowie wnieśli się na wyżyny swoich poetyckich umiejętności i stworzyli precudnej urody utwory, które z przyjemnością prezentujemy na łamach naszej gazety.

Zespół klasy 4:

Idzie wiosna ciepła i radosna,
Ptaszki śpiewają, zwierzątka do życia
wstają.

Nasza wiosna jest piękna i radosna
Bo to jest przecież wiosna!

Zespół klasy 5:

Podczas wiosennej pogody
Dzieci zbierają jagody
Ptaszki śpiewają
I do pięknego
Świata zapraszają
Wiersz czterowersowy już mamy
A teraz tylko o szósteczki błagamy!

Zespół klasy 6:

Na wiosnę wszyscy czekają
I pięknie się uśmiechają.
Kwiatki kwitną na lewo i prawo,
A słońce wschodzi rano.
Ptaki cudnie śpiewają,
A dzieci się radośnie bawią.
To wiosna właśnie jest,
Równie kolorowa też!

Zespół klasy 7:

Wiosna przyszła, kwiatki kwitną
A ja siedzę se nad Wisłą;
Lata każdy wyczekuje,
A ja ogórki marynuję!
Już bociany przyleciały
I wiosnę przywitały,
Ćwierkają ptaki, że niedługo będą
Się rozsiewać maki!

Zespół klasy 8:

Pięknego ranka zaczęła się bajka
Przez pola przechodziła młoda Słowianka,
I tak latała od kwiatka do kwiatka
Tego cudownego, zielonego poranka.

*Wszystkim uczestnikom bardzo gratulujemy
kreatywności i życzymy pięknej wiosny!*
Redakcja „Dzwoneczka”

Konkurs Recytatorski Warszawska Syrenka

Przy okazji obchodów Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego w naszej szkole odbyły się wstępne eliminacje do Konkursu Recytatorskiego Warszawska Syrenka. Konkurs ten co roku cieszy się dużą popularnością wśród uczniów, nie mogło być inaczej i w tym roku.

Do konkursu stanęło kilkudziesięciu (!) uczniów z naszej szkoły.

Jury składające się z pań: Ewy Karasiewicz, Łucji Rodak i Patrycji Siewiera-Kozłowskiej, po wysłuchaniu wszystkich kandydatów, zdecydowało o wyborze laureatów w dwóch kategoriach.

W kategorii klas 1-3 laureatami zostali:

1. Wojtek Wasilewski – kl. 3
2. Mikołaj Andrzejczak – kl. 2
3. Wojtek Czarnecki – kl. 2

Ponadto jury przyznało wyróżnienia: Filipowi Karczewskiemu i Joannie Podgajnej z klasy 2 oraz Ignacemu Walickiemu z klasy 3.

W kategorii klas 4-8 laureatami zostali:

1. Lena Andrzejczak – kl. 4
2. Julia Szarzyńska – kl. 5
3. Julia Burczyńska – kl. 4

Laureaci szkolnych eliminacji reprezentowali szkołę na gminnych eliminacjach, które odbyły się 6 marca w Gminnej Bibliotece Publicznej w Czosnowie. Jak się okazało, wszyscy nasi uczniowie przeszli do kolejnego, III etapu, czyli eliminacji powiatowych, zajmując miejsca:

W kategorii klas 1-3:

1. Wojtek Czarnecki z kl. 2
2. Ex aequo – Mikołaj Andrzejczak z kl. 2 i Wojtek Wasilewski z kl. 3

W kategorii starszaków:

1. Lena Andrzejczak – kl. 4
2. Julia Szarzyńska – kl. 5
3. Julia Burczyńska – kl. 4

Eliminacje powiatowe Konkursu Warszawska Syrenka, które odbyły się 13 marca również przyniosły nam wyróżnienia oraz laureata, którym został Mikołaj Andrzejczak z klasy 2.

Mikołaj Andrzejczak, uczeń klasy 2 – laureat 3 etapu Konkursu Recytatorskiego Warszawska Syrenka.

Serdecznie gratulujemy Mikołajowi, który będzie nas reprezentował na szczyśle wojewódzkim Konkursu Recytatorskiego Warszawska Syrenka!

Redakcja

Spotkanie z podróżnikiem

Dnia 13.02.2024 klasy 7 i 8 wybrały się na bardzo ciekawą wycieczkę do Biblioteki w Czosnowie, gdzie odbywało się spotkanie z panem **Marcinem Gieniec** - **polskim ekstremalnym podróżnikiem, dziennikarzem, sportowcem, autorem wielu bardzo ciekawych książek oraz rekordzistą** wpisanym do Księgi Rekordów Guinnessa za przepłynięcie Amazonki w canoe na dystansie 5 573km.

Podróżnik opowiadał nam o przygotowaniach całego sprzętu niezbędnego do wypraw, treningach, diecie

przed wyprawą oraz o utrudnieniach, jakie go spotykały przed i w trakcie wypraw.

Ze wszystkich przygód, o jakich sportowiec nam opowiadał, jedna spodobała mi się najbardziej, a dokładnie solowe przejście gór McKenzie w północnej Kanadzie. Za to osiągnięcie Pan Marcin otrzymał list gratulacyjny od Prezesa Polskiego Komitetu Olimpijskiego. Przez 960 kilometrów podróżnik musiał zmagać się z ogromną ilością niebezpieczeństw czyhających na jego życie. Ta 44-dniowa wyprawa była strasznie ciężka i bolesna, wynikiem czego były liczne rany na ciele sportowca. Przez całą drogę ciągnął on za sobą specjalnie wykonany wózek, w którym miał sprzęt i jedzenie. Prawie 1000 kilometrów przebytych pieszo wpłynęło też na jego

wagę, ponieważ po zakończonej przygodzie podróżnik schudł 13 kilogramów.

Jestem pełen zadowolenia, że mogłem osobiście poznać tak odważnego i niezłomnego człowieka jak pan Marcin Gienieccko.

Tekst: Grzegorz Skarbek, uczeń 7 klasy,

Zdjęcia: Lena Miller, uczennica 7 klasy

Na temat spotkania wypowiedzieli się także uczniowie 8 klasy. Poniżej przytaczamy wybrane fragmenty z ich wypowiedzi:

„Najbardziej mnie zaniepokoiło spotkanie podróżnika z niedźwiedziami grizzly i to, jak sobie z nimi poradził.”

Adrian Dąbrowski

„Marcin Gienieccko opowiadał o swoich przygodach, (...) mówił również jak i ile czasu przygotowywał się do wypraw (...) Mimo niebezpieczeństw, utrudnień i ran udowodnił siłę prawdziwego Polaka.”

Alicja Czajkowska

„Byłam pod wrażeniem tego, jak podróżnik godzi życie rodzinne z wyprawami. (...) Spotkanie zainspirowało mnie do pogoni za marzeniami oraz nie poddawania się. Uważam, że było ono bardzo interesujące i pożyteczne.” *Maja Czajkowska*

„Bardzo zaniepokoiła mnie myśl, kiedy w prezentacji została przywołana Syberia, którą bohater przeszedł w 70 dni. Mówił on: ‘Syberia jest najzimniejszym regionem na świecie, ale Kanada jest najdzikszym’. Bardzo zaniepokoiły mnie omawiane tematy, chociaż nie są w moim guście.” *Karol Chyczewski*

„Na początku Marcin Gienieccko był jak każdy zwyczajny człowiek – bardzo lubił spać. (...) Jego historia jest bardzo inspirująca, pokazuje ogromną determinację i wytrwałość. Teraz Marcin Gienieccko ma 46 lat, dwóch synów oraz, co najważniejsze, jest zdrowym i aktywnym człowiekiem, który już niedługo udaje się na kolejną wyprawę.” *Jan Wróblewski*

Zdjęcia: Redakcja

UCZNIOWIE LISTY PISZĄ...

Na łamach naszej gazetki, za zgodą autora, ucznia klasy 7, prezentujemy list napisany w ramach pracy dodatkowej na lekcję języka polskiego. Adresatem listu miał być Rzecznik Praw Dziecka lub minister odpowiedni do spraw oświaty.

Szanowna Pani Minister!

Zwracam się z prośbą o rozważenie gruntownej reformy podstawy programowej dla wszystkich etapów edukacji w Polsce. Obecny system, choć wprowadzony stosunkowo niedawno, wymaga pilnych zmian, aby sprostać wyzwaniom współczesnego świata i zapewnić młodym ludziom odpowiednie przygotowanie do dalszej edukacji i życia zawodowego. Obecna podstawa programowa kładzie nacisk na przyswajanie dużej ilości informacji, często nieaktualnych lub nieprzydatnych w codziennym życiu. W szkole brakuje miejsca na rozwijanie kluczowych umiejętności, takich jak: krytyczne myślenie, kreatywność, czy rozwiązywanie problemów, a przeładowany program nauczania prowadzi do stresu i wypalenia zarówno uczniów, jak i nauczycieli. Obecny system zniechęca do samodzielnego odkrywania świata i uczenia się, co jest bardzo ważnym elementem ludzkiego życia. Zamiast obecnego programu nauczania proponuję: stworzenie podstawy programowej opartej na kluczowych w tych czasach treściach, a nie na liście przedmiotów i treści do przyswojenia oraz kształtowanie umiejętności niezbędnych na rynku pracy i w życiu codziennym, takich jak: krytyczne myślenie, rozwiązywanie problemów czy komunikacja.

Podsumowując: stworzenie nowej podstawy programowej jest niezbędne, aby polska edukacja sprostała wyzwaniom XXI wieku i zapewniła młodym ludziom odpowiednie przygotowanie do dalszej edukacji i życia zawodowego.

Wierzę, że Pani doświadczenie i zaangażowanie w sprawy edukacji zaowocują przeprowadzeniem rzetelnej reformy, która przyniesie korzyści wszystkim uczniom i nauczycielom w Polsce.

Z poważaniem,

Piotr Lipiec, uczeń 7 klasy.

WIELKANOCNE TRADYCJE – KULTURA CHRZEŚCIJAŃSKA CZY DAWNE WIERZENIA POGAŃSKIE?

Wielkanoc to czas radości, świętowania i rodzinnych spotkań. Choć kojarzymy ją przede wszystkim z chrześcijańską tradycją, wiele jej zwyczajów ma korzenie w słowiańskich wierzeniach i obrzędach. Odkryjmy prądawne znaczenie wielkanocnych symboli i poznamy dawne zwyczaje, które przetrwały do dziś.

Jednym z najważniejszych symboli Wielkanocy jest jajko. Już dla Słowian było ono symbolem odradzającego się życia, płodności i wiosennego rozkwitu. Malowanie pisanek to piękny zwyczaj, który wywodzi się z przedchrześcijańskich praktyk. Kolorowe wzory i symbole na jajkach miały zapewnić pomyślność i ochronę przed złem. Do dziś na polskich stołach królują pisanki zdobione tradycyjnymi technikami.

Zwierzęciem, które odgrywa ważną rolę w wielkanocnej symbolice, jest zając. W wierzeniach słowiańskich był on symbolem germańskiej bogini Ostary, opiekunki wiosny i płodności. Wierzano, że zając przynosi jaja, symbolizujące nowe życie. Z czasem zajączek stał się popularnym symbolem Wielkanocy w całej Europie, a dziś dzieci z radością szukają czekoladowych jajek ukrytych przez niego w domu i ogrodzie.

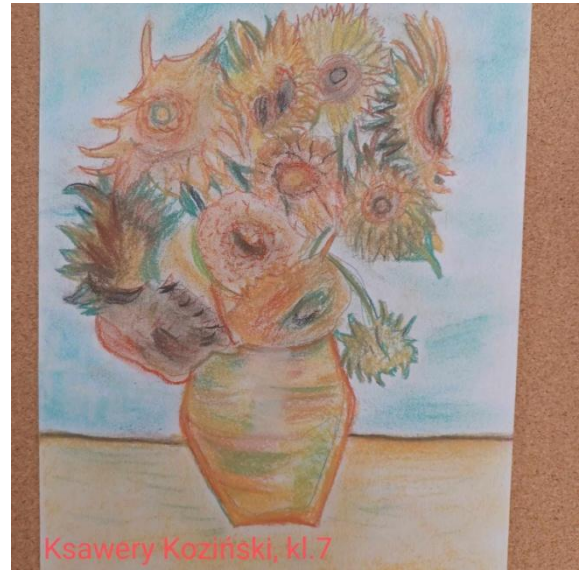
Tradycja święconki wywodzi się z dawnych słowiańskich obrzędów składania ofiar z pierwszych plonów i darów natury. Wkładając do koszyka jajka, chleb, mięso, babę wielkanocną i mazurek, nasi przodkowie dziękowali bogom za urodzaj i prosili o pomyślność w nadchodzącym roku. Dziś święconka jest ważnym elementem wielkanocnych obchodów, a jej symbolika łączy chrześcijańskie znaczenie z dawnymi wierzeniami.

Lany Poniedziałek, znany również jako Śmigus-Dyngus, to starsłowiański zwyczaj oblewania się wodą na znak wiosennego oczyszczenia i odrodzenia. Współcześnie jest to radosna zabawa, szczególnie popularna wśród dzieci. Choć jej forma ewoluowała na przestrzeni wieków, Lany Poniedziałek wciąż symbolizuje triumf życia nad śmiercią i radość z nadejścia wiosny.

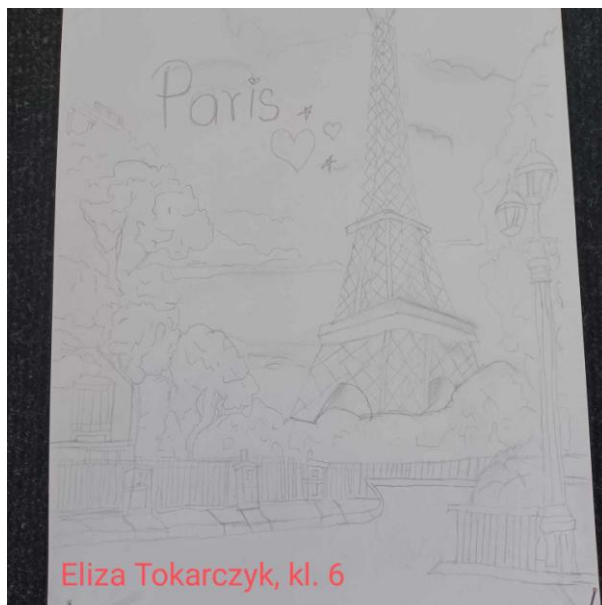
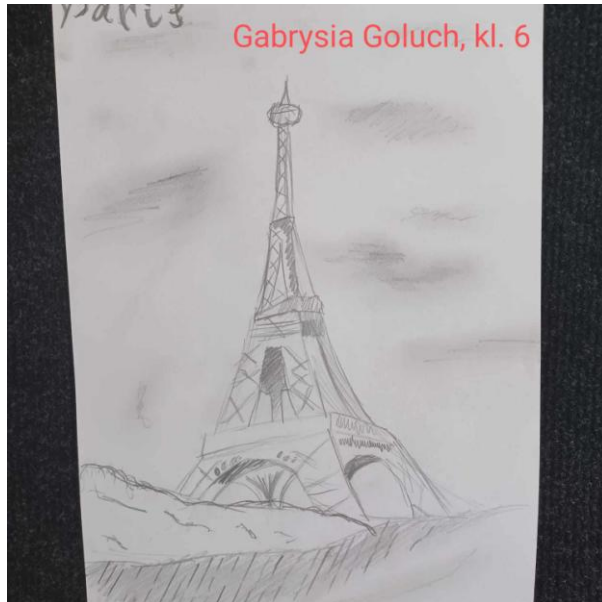
Tekst: Piotr Lipiec, uczeń kl. 7

ZMALOWALI UCZNIOWIE

Niepisaną tradycją naszej gazetki stało się publikowanie wyróżnień plastycznych wybieranych przez nauczycielkę plastyki, p. Anię Podgajną. W bieżącym numerze są to prace wykonane suchymi pastelami przez uczniów klasy 7: Agatę Wojcieską – „Łąka”, Ksawerego Koziańskiego – „Słoneczniki van Gogha” i Jana Wasilewskiego – „Kwiaty”.

Na uznanie zasłużyły również prace przedstawiające Wieżę Eiflę jako przykład architektury inżynierskiej, wykonane przez uczennice klasy 6: Gabrysię Goluch i Elizę Tokarczyk.

Spośród uczniów klasy 4 na wyróżnienie zasłużyły Zuzia Nosarzewska i Pola Aronowska.

Serdecznie gratulujemy wyróżnionym uczniom! Redakcja „Dzwoneczka”

Wybór prac: Anna Podgajna,
nauczyciel plastyki

WYDARZYŁO SIĘ W SZKOLE!

Wreszcie, w końcu i nareszcie przywitaliśmy wiosnę! 21 marca w naszej szkole przywitaliśmy długo oczekiwaną porę roku! Co działo się tego dnia? Był to Dzień Bez Plecaka – uczniowie wykazali się ogromną kreatywnością przynosząc swoje szkolne przybory m. in. w kasku motocyklowym, drogowym kołpaku, opakowaniu po pieluchach czy własnoręcznie zszytej bluzie. Nie sposób wymienić wszystkich pomysłów!

Z okazji Pierwszego Dnia Wiosny obowiązywał również dress codowy free style – czyli uczniowski strój mógł wymknąć się wszystkim zasadom! W niektórych klasach zaroilo się od barwnych postaci! Ale największą atrakcję przygotował Samorząd Uczniowski uruchamiając po raz pierwszy maszynę do popcornu! To był radosny i bardzo udany dzień!

Zdjęcia: Maja Wojcieszka, uczennica kl. 6

Tekst: Redakcja